

ישיבת המתמידים "מאור שרגא" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א רמת ויזניץ חיפה

בס"ד

אלול תש"פ

פרשת "שופטים"

"שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך" (ט"ז י"ח). פי' כל אדם צריך להעמיד שופט ושוטר אצל כל שער משערי הגוף – שערי העינים, האזנים, האף, והפה. שלא יראה מראה אסור, לא ישמע דיבור אסור, לא יריח ריח אסור, ולא ידבר דיבור אסור. (של"ה הק' – חיד"א- אגרא דכלה)

*

"ולא תקים לך מצבה אשר שנה ד' אלקיך" (ט"ז כ"ב). אדם אסור לו להקים "מצבה" לעצמו, להיות ניצב תמיד באותו מצב מבלי להתעלות ולהשתנות, "אשר שנה ד' אלקיך" הוא שנאו לפני השי"ת, אלא תמיד ישאף לעלות מעלה. (אגרא דכלה)

*

"השופר"

מכוניות כיבוי - האש דוהרות במהירות הבזק לעבר היעד... הצפירות נשמעות למרחוק: פנו דרך! מיד לאחריהן נראות מכוניות אמבולנס של מד"א טסים במהירות על - קולית גם כן בלווי צפירות: פנו דרך! ובעקבותיהן נראות ניידות המשטרה המלוות ב"סירנה" משטרתית... בקיצור כל הרחובות מלאים באזעקות וצפירות.

עומד אני על המדרכה ומתבונן במכוניות לסוגיהן אשר עברו על פני, והנה בא אני למסקנה שארע כאן בסביבה מקרה מצער שכדאי לראותו. ואכן עלה באפי ריח עשן, ובאופק נראו עננים שחורים וכבדים מתמרים אל על.

התקרבותי למקום ולעיני נגלה מראה מפחיד מאד ומזעזע, בית בגובה ארבע קומות עולה בלהבות, אנשים קופצים מהבנין למטה לכל הכיוונים, וחלקם לתוך הרשת שנפרשה ע"י אנשי מד"א, אנשים מתרוצצים על מדרגות הבית ובידיהם תינוקות המתייפחים בבכי קורע לבבות, ומסביב נשמעות קריאות: הצילו! הצילו!...

הכבאים נלחמים לכבות את הלהבות האיומות, ומשתדלים במסירות נפש להציל נפשות, אנשי מד"א מגישים במהירות עזרה ראשונה לפצועים, והמשטרה חוקרת את סיבת הדליקה, מסביב עומדים עשרות אנשים סקרנים ומתבוננים בנעשה.

לאחר מספר דקות היו האמבולנסים מלאים עד אפס עם הפצועים, ויצאו בדהרה לבית - החולים, לאחר מאמצים מרובים עלה בידי הכבאים לכבות את הלהבות, מספר קציני משטרה עלו לבנין וסקרו אותו צעד אחר צעד, והצלחתי גם אני להצטרף אליהם. ראיתי את כל החדרים חרוכים מאש ושחורים משחור, וכל הרהיטים והחפצים היו שרופים למחצה לשליש ולרביע.

אכן מקרה מצער, ירדתי מהבנין והמשכתי לדרכי כאשר במוחי חוזר ונשנה כל המחזה אשר ראיתי.

הגעתי למחוז חפצי לבית - הכנסת לשמיעת השיעור הקבוע של הרב ב"דף היומי", והנה שומע אני את קולו של הרב מתחיל: רבותי! בדרכינו לשיעור שמענו וראינו כולנו את המקרה אשר ארע, וזה צריך ללמדנו מוסר השכל לחודש אלול

עברנו בדרך שמענו צפירות ממכבי - אש, מאמבולנסים, ומניידות, ראינו את השריפה והלהבות, שמענו צועקים : הצילו ! מכבי האש כיבו את הדליקה, אנשי מד"א לקחו את הפצועים לבית החולים, והמשטרה חקרה את סיבת הדליקה.

אבל המשכנו הלאה בדרכינו וחשבנו : אכן זה מקרה מצער, אבל ב"ה זה לא קרה אצלי ובביתי .

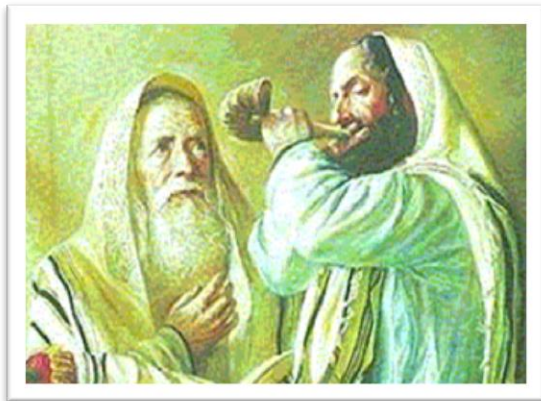
אבל היום כאשר שמענו את **תקיעת השופר** של חודש אלול , אף אחד מאתנו לא יכול להמשיך הלאה בדרכו ולומר : "שלום עלי נפשי" ! אלא צריך הוא להעצר לרגע ולהתבונן בקולות השופר למיניהן המרמזים על מכבי אש, אמבולנס, ומשטרה .

קולות השופר באים להזהיר את האדם שיכבה מהר את אש יצה"ר שבער בקרבו כל השנה ושרף חלקים טובים מנשמתו הטהורה והנקיה (ואם אוזן קשבת לו ישמע את הנשמה זועקת: הצילו...הצילו...) - היינו "סור מרע", וכמובן שהאדם נפצע קשה ע"י העבירות במוחו, בעיניו, באוזניו, בפיו, וכו', צריך הוא להחיש מיד עזרה ראשונה לאבריו ע"י תשובה אמיתית - היינו "עשה טוב", ותמיד יעמוד על המשמר לחקור היטב ולפשפש במעשיו כמו שכתוב "שופטים ושוטרים תתן לך", כיצד הגיע למצב זה, להיזהר, להזדרז ולהישמר להבא להשתפר ולהבריא מפצעיו, כמש"כ (עמוס ג' ו'): "אם יתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו"? צריכים אנו להזדעזע ולהתעורר מקול השופר .

הרמב"ם אומר (הלי תשובה פי"ג ה"ד) : "אע"פ שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב רמז יש בו, כלומר עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל, הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה"...

ושאל כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה"חכמת אליעזר" זצלה"ה : אם כל האמור לעיל מרומז בשופר, מדוע צריכים עוד לומר דברי התעוררות לפני התקיעות ולעורר את הקהל לתשובה? אלא הרמב"ם אומר "רמז יש בו" ולא כולם חכמים להבין רמזים..., לכן יש לומר דברי התעוררות ועייז לעורר את הקהל לתשובה .

ויה"ר שקול השופר אכן יעורר אותנו לתשובה שלימה לשוב לפני השי"ת מכל מחשבותינו דיבורינו ומעשינו הלא טובים, ונקבל על עצמנו להטיב דרכינו, ועייז נזכה לכתובה וחתימה טובה, ולשמוע שופרו של משיח, אכ"ר .

"אם יתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו" ? (עמוס ג' ו')

- *
- ת'ש'ו'ב'ה' ר"ת :**
- "יתמים תהיה עם ד' אלקיך" (דברים י"ח י"ג)
 - "שויתי ד' לנגדי תמיד" (תהלים ט"ז ח')
 - "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט י"ח)
 - "בכל דרכיך דעהו" (משלי ג' ו')
 - "הצנע לכת עם ד' אלקיך" (מיכה ו' ח')

לע"נ
הרה"ח **משה אשר** ב"ר **שמאי אלעזר** דימנט ז"ל נלב"ע חי אלול תשנ"ט
אשתו מרת **אסתר** ב"ר **יעקב** ע"ה נלב"ע חי אלול תשע"ה
ת.נ.צ.ב.ה